

uden at jeg — indtil jeg bliver bedre underrettet — kan see, at der derved vilde ske den allermindste Uret mod den begunstigede Tidende, eller at der med Grund kunde indvendes Noget imod, at Regjeringen traf denne Foranstaltning. Altsaa, uden at ville opholde det høie Thing længere med nogen Bemærkning om denne Sag, beder jeg den høitærede Minister om at lade os see Privilegiet.

Justitsministeren: Jeg kan forsaavidt ganske tiltræde det ærede Medlems Fremstilling af Sagen, at de nævnte Blades Ret til at faae disse Bekjendtgørelser og oppebære Betalingen derfor beror paa Lovgivningen, i hvilken det er fastsat, at retslige Bekjendtgørelser for at faae den fornødne Virkning skulle indrykkes i visse bestemte Blade, men samtidigt har det været overladt Regjeringen at fikke sig, at vedkommende Blad indrykker dem for en passende Betaling, og i saa Henseende at føre de derhenhørende Forhandlinger med vedkommende Blades Udgivere. Hele denne Side af Sagen har aldrig været behandlet gennem Justitsministeriet, men stedse gennem Indenrigsministeriet, og jeg er derfor paa ingen Maade nærmere bekjendt hverken med disse Forhandlingers Gang eller den Form, Resultatet deraf har faaet; men jeg tror ganske vist at vide, at der er blevet udsærdiget formeltge Privilegier i Henshold til saadanne Forhandlinger med vedkommende Blades Udgivere, hvori deres fra ældre Tid hidrørende Privilegier ere stadfæstede under den stilltiede Forudsætning, at Regjeringen for sit Vedkommende vilde holde paa, at Lovgivningen ikke blev forandret til deres Skade, mod at der i Privilegierne indrykkes de Betingelser, hvorpaa et saadant Tilslag er givet. Men som sagt, jeg har ikke noget nærmere personligt Kjendskab til denne Sag, jeg har aldeles ingen Anledning fundet til for mit Vedkommende paa denne Tid at trænge dybere ind i Sagen, som jeg ikke kan indrømme staaer i nogen Forbindelse med det Lovforslag, der for Tiden er under Behandling.

Bable: Det er nu en halv Snees Aar siden, at en noget lignende Sag blev bragt paa

Bane. De meget betydelige Trykningsomkostninger, som Statsmaskineriet — dertil hører ogsaa Rigsdagen — kræver, maae indeholde en Opfordring til at undersøge, om der ikke paa dette Omraade kunde ske betydelig Besparelse. Der har været — lad mig kun sige det reent ud — en Udslen dermed, som neppe var ganske forsvaret; men hvorfra hidrører det? Det hidrører fra en Svaghed i vor hele Administration, den nemlig, at der er saa mangfoldige forskjellige Grene deraf, der troe at staae hver i sin selvstændige Stilling, men som alle forgreene sig ud fra en og samme Rod, og som forarsage en Mængde Bekostninger, Bekostninger, som dog altid vilde blive lettede noget, hvis de sloge sig sammen om dem. Noget Fremskridt er der efterhaanden gjort i den Retning, og man maa være de ærede Medlemmer taknemmelig, som have fremkaldt det foreliggende Lovforslag, som dog peger hen til en Besparelse i denne Retning. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Beile (Th. Nielsen) troede, at der kunde vindes en Indtægt derved, saa kan jeg iforveien forsikke det ærede Medlem, at det er sangvinke Forhaabninger, som ikke vilde blive opfyldte; men, hvis der kunde tænkes paa en Besparelse ved at samle de mange forskellige Udgifter og Bekostninger paa eet Sted og derved gjøre de samlede Bekostninger mindre, da er der ganske vist Noget at indvinde i Retning af Besparelse. Jeg skal ikke udtale mig om Lovforslaget, saaledes som det foreligger, jeg skal kun bemærke, at det, der skulde indvindes derved i Henseende til Besparelse, nærmest vil afhænge af, paa hvilken Maade Sagen bliver bragt i Udførelse. Hvis Udførelsen fra Først af blev tagen nogenlunde oekonomisk, og hvis navnlig de forskellige Ministerier vilde benytte denne Børlighed til at samle alle de mangfoldige Udgifter, der falde paa hvert Ministerium med Hensyn til Trykningsvesenet, saaledes som der nu er opnaaet Noget med Hensyn til Rigsdagstidendens Trykning, saa kunde dette indvindes. Jeg tør maafee bemærke, at den Tilstand, som nu foreligger, ogsaa for Borgerne selv er bekostelig, idet navnlig de, som ønske Bekjendtskab til Lovene i deres Heelhed, jo ikke kunne nøies med den lille Udgate, der